

OŠ "Grigor Vitez" Sveti Ivan Žabno

17. svibnja 2019.

Nakladnik:

Osnovna škola „Grigor Vitez“ Sveti Ivan Žabno

Za nakladnika:

Tomislav Hanžeković, ravnatelj

Glavni urednik:

Tomislav Hrebak, prof.

Urednik-priredivač:

Jerko Barišić, prof.

Tisak i uvez:

GRAVIS d.o.o., Križevci

Naklada: 50 primjeraka

XXII. Vitezijada – susreti osnovnih škola koje nose ime Grigora Viteza

Drage vitezovke, dragi vitezovci!

Prije pedeset godina počinju se održavati susreti osnovnih škola iz Republike Hrvatske koje nose ime rodonačelnika suvremenog dječjeg pjesništva Grigora Viteza. Današnji domaćin susreta, Osnovna škola „Grigor Vitez“ Sveti Ivan Žabno, godinu dana nakon Vitezove smrti, 26. studenoga 1967., prva u Republici Hrvatskoj dobiva Vitezovo ime po odobrenju njegove obitelji. Bilo je to prirodno i očekivano jer su učenici, a posebno članovi Literarne grupe ove škole, pod vodstvom svoje učiteljice Elze Gažan njegovali pjesničko stvaralaštvo Grigora Viteza koji je tada bio najveći dječji pjesnik.

Vitez je volio djecu, s djecom se družio i dopisivao. Pisali su mu i članovi Literarne grupe ove škole šezdesetih godina prošloga stoljeća. Njegova originalna pisma učenicima i kopije pisama velikom pjesniku ljubomorno se čuvaju u našoj školskoj knjižnici. Mali literati molili su pjesnika da im bude pokrovitelj grupe i školskog lista. Pjesnik je to sa zadovoljstvom prihvatio i odobrio da im se grupa i list zovu po njegovoј pjesmi „Krijesnica“. Dopisivanjem se produbilo prijateljstvo. Svoje male prijatelje Vitez je od milja prozvao žapcima premda se u Svetom Ivanu Žabnu rijetko čuje kreket žaba. Oni su mu slali svoje

literarne radove na prosudbu. Vitez ih je savjetovao, pohvalio ono što je kvalitetno i ukazao na nedostatke.

To im je pomoglo i kod pripremanja 1. broja „Krijesnice“ koja je izšla u tiskanom obliku 1964. Pisao im je da bi rado došao k njima, bilo mu je žao što nije mogao jer ga je bolest prikovala za krevet. Nije uspio za života izdati ni svoju zadnju zbirku „Igra se nastavlja“. Izšla je 1967. kad je utemeljena naša najstarija književna nagrada - Nagrada „Grigor Vitez“. Njegovu igru nastavili su i članovi Literarne grupe Osnovne škole „Grigor Vitez“ Sveti Ivan Žabno. Oni su školske godine 1967./68. posjetili pjesnikov grob u njegovu rodnom mjestu Kosovac i održali recital Vitezove poezije.

Ovaj susret s učenicima i učiteljima u Okučanima, gdje je Vitez išao u nižu pučku školu, nавario je Vitezijadu. U međuvremenu su i osnovne škole u Zagrebu, Osijeku, Slatini i Poljani dobile njegovo ime i susreti su počeli 1969. godine. Održavani su svake godine u drugoj školi do 1984., nakon čega se nastavljuju svake druge godine. Na susretima sudjeluje i Osnovna škola Okučani. Prije Domovinskog rata, 26. svibnja 1990., održana je u Svetom Ivanu Žabnu XIX. Vitezijada kojoj su prisustvovale delegacije učenika i nastavnika iz osnovnih škola „Grigor Vitez“ Zagreb, Osijek, Poljana, Sveti Ivan Žabno te Osnovne škole Okučani. Na susretu je bilo oko 300 učenika i 150 odraslih gostiju. U ime Društva hrvatskih književnika nagradu je uručio pjesnik Zvonimir Balog, koji je prije u ovoj školi predavao likovni odgoj. Osim njega na susretu su bili i književnici Višnja Stahuljak i Božidar Prosenjak, te predstavnici mjesnih zajednica, Općine i regije. Nakon dugo vremena lijepa

tradicija druženja učenika i učitelja ovih škola nastavila se u Okučanima 2011., a još su živa sjećanja na susret 2017. u Poljani. Nakon dvije godine okupili smo se u Svetom Ivanu Žabnu na XXII. Vitezijadi!

Dobro nam došli, male i odrasle vitezovke i vitezovci! Hvala vam što ste svojim literarnim i likovnim radovima obogatili ovaj bilten i današnji susret. Bogatstvo je druženje uz svečanu priredbu, sportska natjecanja, izložbe likovnih i literarnih radova, uz Vitezova pisma i knjige s njegovim potpisom. Rado ćemo ponovno slušati male pjevače, glumce, literate, pratiti sportaše i čestitati nagrađenima, ne umanjujući trud onih koji su sudjelovali, ali danas nisu dobili javna priznanja.

Danas je prije svega svečanost riječi, Vitezove riječi koja će nas nadam se, i dalje okupljati.

Nastavimo Vitezovu igru riječima!

Sveti Ivan Žabno, 17. svibnja 2019.

*Jerko Barać,
umirovljeni školski knjižničar
OŠ „Grigor Vitez“ Sveti Ivan Žabno*

U spomen našem Grigoru

G

rigor Vitez rodio se 15. veljače 1911. u Kosovcu kod Okučana. Prezime Vitez potječe od počasnog naslova koji je zavrijedio jedan njegov predak jer je ovaj predio pripadao slavonskoj Vojnoj krajini, nastaloj zbog obrane od turskih napada. Po zanimanju je bio učitelj. Umro je u Zagrebu 23. studenoga 1966.

Do pojavljivanja zbirki pjesama za djecu objavio ih je nekoliko za odrasle (San boraca u zoru 1948., Naoružane ruže 1955. i dr.). Medvjed kao pudar i Dva pijetla (1951.) prve su mu objavljene slikovnice, a zatim su slijedile Tko će s nama u šumicu, Maksimir, Čudna škola, Ogledalce, A zašto ne bi... Igrokaz Plava boja snijega u više je navrata postavljan na kazališnu scenu. U desetak godina tiskano mu je čak sedam zbirki poezije za djecu: Prepelica (1956.), Sto vukova i druge pjesme za djecu (1957.), Kad bi drveće hodalo (1959.), Jednog jutra u gaju (1961.), Iza plava brda (1961.), Hvatajte lopova

Slika 1. Sanja Benko:
Portret Grigora Viteza

(1964.), Gdje priče rastu (1965.) i Igra se nastavlja (posthumno, 1967.).

Slika 2. Grigor Vitez, portret iz 1950.
(fotografija Hrvatskog školskog muzeja - 37122)

Bio je genij koji je neodoljivom lakoćom i bezgraničnim srcem najljepše stihove ispisao djeci, postavši najveći naš dječji pjesnik, a bit njegove poetike možda je najbolje sam dočarao:

Ja sam lijepo pisao zato da vam pričinim radost, da lakše osjetite ono što je lijepo u životu, da se smijete onome što je smiješno. (...) Želja mi je da poslije čitanja ovih stihova lakše svladate svoje zadatke, da vam teškoće budu lakše, da ciljeve koje ste sebi postavili dostignete s uspjehom i da budete vedri i neustrašivi pred onim što se zove budućnost.

Takav je bio Grigor Vitez, veliki umjetnik i još veći čovjek! Hvala ti, Grigore, za vječnost trenutaka zaigrane dječje radosti koji su svoj izvor pronašli u tvojim svezremenskim stihovima!

**Slika 3. Vitez sa skupinom osnovnoškolaca, druga polovina 20. st.
(fotografija Hrvatskog školskog muzeja – 37425)**

Slika 4. Grigor Vitez ispred Izdavačkog poduzeća „Mladost“ u kome je bio glavni urednik, Zagreb, 1959. (fotografija Hrvatskog školskog muzeja – 37254)

Slika 5. Grigor Vitez sa suprugom i kćerkom šezdesetih godina 20. st. (fotografija Hrvatskog školskog muzeja – 37206)

Naša škola i pjesnik Grigor Vitez

Š

ezdesetih godina 20. stoljeća u našoj je školi osnovana Literarna grupa učenika koju je vodila učiteljica Elza Gažan. Budući da je u to vrijeme Grigor Vitez bio (i ostao) najveći i najpoznatiji dječji pjesnik, učiteljica Gažan potaknula je učenike da upravo njemu napišu poneko pismo. I tako je sve počelo. Učenici su se vrlo brzo počeli dopisivati s Grigorom Vitezom, a on im je odgovarao. Njegova pisma danas se čuvaju u knjižnici naše škole kao iznimno vrijedna memorabilija kojom se ponosimo i koju uvijek rado ističemo. Ukupno nam je poslao sedam vrijednih pisama u razdoblju od 2. 6. 1963. do 6. 4. 1965. godine.

U svome prvom pismu, posланом 2. lipnja 1963. godine, Grigor Vitez piše sljedeće:

„Zagreb, 2. 6. 1963.

Literarnoj grupi Osnovne škole Žabno

želim da vam svima izrazim svoje veselje i zadovoljstvo povodom recitala mojih pjesama. Smatram vašu priredbu dirljivom pažnjom prema meni i prema mom djelu.

Žao mi je što ne mogu prisustvovati, ali vi smatrajte kao da sam ja danas među vama i da vodim s vama razgovor preko svojih stihova. Držim da će vam u tome pomoći i moja kćerka Olgica koju ste tako lijepo pozvali i srdačno primili.

Želim svima vama, kao i vašim nastavnicima, mnogo uspjeha u radu i srdačno vas sve pozdravljam,

vaš Grigor Vitez“

T
Zagreb, 2. VI 1963.

Literarni gruji

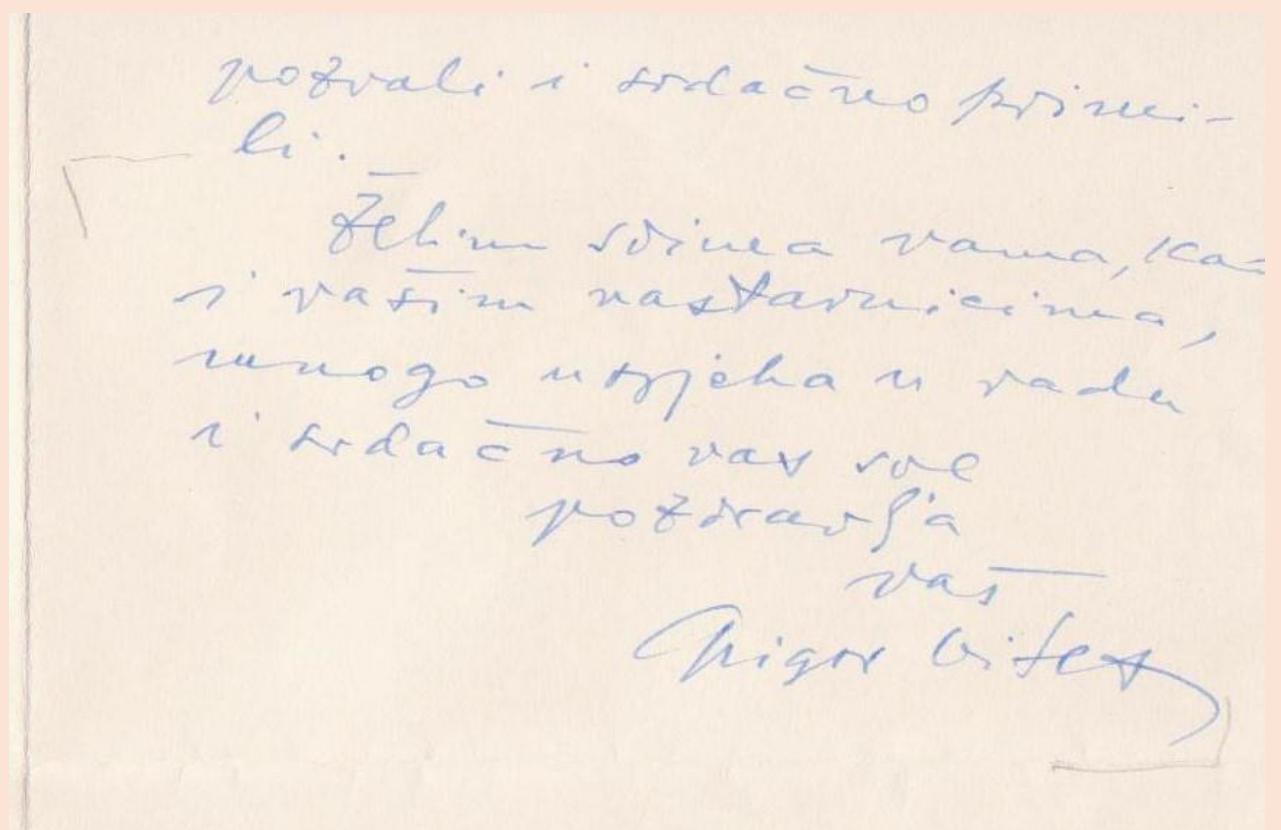
Osnovne stvole

Zabres

Zelju da vam svima
izrazim svoje resefje i zadovoljstvo
poštovanih povodom recitala
mojih pesama. Smatram
vratu priredbu diržavni paoč
njom prema meni i prema
mojem djelu.

Zadnje je isto ne mogu
prihvovati, ali vam traž
te kao da sam ja danas
medju vama i da vodim
svama razgovor preko
svojih reljova. Dobiju da
će vam u formi poslovici
i moja kćerka Olgica
koju ste tako lijepo

Slika 6. Prvo Vitezovo pismo – 1. dio

Slika 7. Prvo Vitezovo pismo – 2. dio

Budući da su učenici Literarne grupe naše škole s vremenom napisali priličan broj pjesama, rodila se ideja da pokrenu svoj školski list u kojem bi sve napisane pjesme mogli i objaviti. Ponovno su se obratili Grigoru Vitezu s pitanjem može li se Literarna grupa, a kasnije i njihov list nazvati Krijesnica, prema njegovoj poznatoj pjesmi. On im je u svome drugom pismu to odobrio te je tako 1964. godine otisnuta prva Krijesnica, literarni list naše škole, koji je s vremenom postao i godišnjak škole.

U drugom pismu, 19. 12. 1963., Grigor Vitez ovako piše našoj Literarnoj grupi:

„Zagreb, 19. 12. 1963.

Literarna grupa Osnovne škole Žabno

Dragi mladi drugari i drugarice!

Primio sam vaše pismo u kome mi pišete o svom radu u grupi i lijepim uspjesima koje postizete. Drago mi je da vam se moje pjesme svidaju. To je meni najdraže priznanje, ja sam ih pisao za vas i sve vaše drugare i drugarice - vršnjake vaših mlađih dana. Pišete mi da namjeravate dati ime svojoj grupi „Krijesnica“, po naslovu moje pjesme. To također mogu primiti samo kao još jedno priznanje mom radu. Držim da ste izabrali lijepo ime. Želim da pod tim imenom postignete još mnogo uspjeha i zadovoljstva u svom radu!

Želite da budem pokrovitelj vaše literarne grupe? Meni bi to bila samo čast, ali ne znam što očekujete od mene jer moje zdravlje još uvijek nije u redu. Još uvijek sam vezan uz krevet. Jedina mi je utjeha što mogu pisati i ležeći. No nadam se da će doći dan kad će moći da dođem da vas vidim.

Želim svima mnogo sreće i veselja u novoj 1964. godini! Želim da to bude godina našeg sastanka. Mnogo srdačnih pozdrava svima,

vaš Grigor Vitez“

Zagreb, 19. III 1960.

Literatua grupa osuare štrole
Zabao

Dragi mladi druge i drugarice!

Prijevam vam vase pismo u kojem
mi pišete o svom radu u grupi i
lijepim utjecima koji postizate.
Drago mi je da vam se mogu
nestue vidjeti. To je meu
najdraže pozdravje, jer sam
iš pisao za vas i sve vase
druge i drugarice-vosnjake
vase mladih lana. Pisete
mi da namjeravate dati
ime svog "grupa", Kriješnici,
po naslovu moje Nestue. To
također mogu primiti samo
kao što jedes pozdravje moj
radu. Dobrin da ste izabrali
lijepo ime. Zelim da vod

Slika 8. Drugo Vitezovo pismo – 1. dio

biti silem da postignet, jo
muogu u spila i zadovisi-
sba u svom rada!

Zelite da budem pokrovitelj.
Vatice likovne grupe? Meni bi
to bila samo cast, ali ne znau
sto ocepljivite od mene, jer
moji zdravstvi joj nijice nij
u reda. Jos avijice sam veza-
n uz svehet. Zediu uvek, ja
ha sto mogu prisati i lezeći
No nadam se da će doći dan
kad će moći da dodam
da vas vidim.

Uljini vodima, muogu
sreću i veselja u novoj
1964. godini! Uljini da so
bude godina našeg sastanka.
Muogu sada tvoje pismo
videti. Vaš
Miroslav

Slika 9. Drugo Vitezovo pismo – 2. dio

Osim što im je slao svoja pisma, Vitez je učenicima Literarne grupe poslao i nekoliko knjiga sa svojim potpisom i posvetom, na što je naša škola itekako ponosna.

Slika 10. Knjige s Vitezovom posvetom i potpisom

Od 1964. godine, kada je izišla prvi put, Krijesnica je s manjim prekidima izlazila jednom godišnje sve do 2005. godine, kada je zbog smrti našeg ravnatelja Ratimira Tuka i vjeroučiteljice Ivane Antolčić otisnuta u crno-bijeloj verziji. Ta crno-bijela nota kao da je najavila višegodišnju „sušu“ s objavljivanjem Krijesnice, što je bilo uzrokovano nizom nes(p)retnih okolnosti, no radom i trudom učitelja naše škole ona je ponovno otisnuta 2017. godine i bila vrhunac proslave obilježavanja 50. godišnjice dodjele imena „Grigor Vitez“ našoj školi u Svetom Ivanu Žabnu. Uskoro se nadamo i novim brojevima naše Krijesnice!

Slika 11. Prva *Krijesnica*

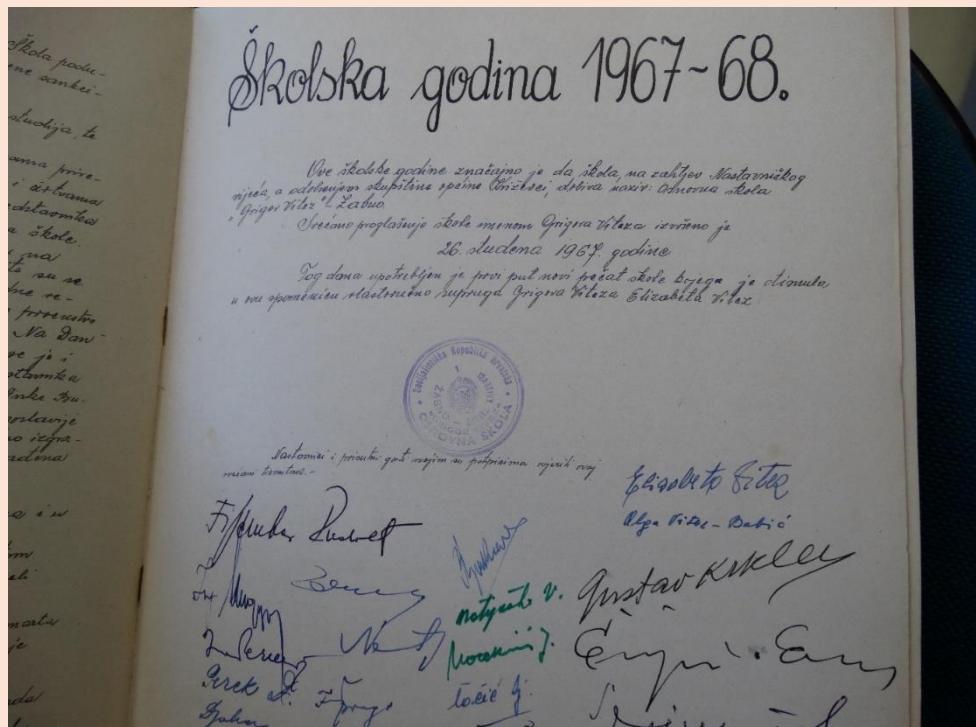
Slika 12. Naše *Krijesnice* – 1. dio

Slika 13. Naše Krijesnice – 2. dio

Dana 23. studenoga 1966. godine našu je školu, kao uostalom i cijeli tadašnji književni i umjetnički svijet, šokirala tužna vijest o smrti najdražeg nam pjesnika Grigora Viteza. Bio je to jedan od najtužnijih trenutaka u povijesti škole – moralo se rastati s pjesnikom koji je, iako se s njime nikad nisu susreli, bio živo prisutan u svijetu naših učenika, osobito članova Literarne grupe. Neki od njih prisustvovali su i Vitezovu sprovodu.

U znak zahvalnosti velikom pjesniku za njegovo prijateljevanje s našim učenicima školsko je rukovodstvo 1967. godine donijelo odluku o nazivanju naše škole imenom Grigora Viteza. Za taj je čin zatraženo i dobiveno dopuštenje njegove obitelji te je naša škola prva u Hrvatskoj dobila ime Grigora Viteza uz odobrenje Vitezove obitelji. Na svečanosti dodjele imena, 26. studenoga 1967. godine, okupilo se mnogo uzvanika, među kojima su bili i poznati Vitezovi suvremenici poput Gustava Krkleca i Enesa Čengića, a novi školski pečat, s Vitezovim imenom, prva je udarila njegova supruga Elizabeta. Sve je to zabilježeno u Spomenici škole.

Slika 14. Stranica u Spomenici škole – 26. 11. 1967.

Slika 15. Logo škole iz 1967. godine

Paralelno s imenom škola je dobila i svoj logo – prepoznatljiva tri tulipana, „tri ljepotana mlada“ koji, između ostalog, krase i Vitezov grob. Ostaje samo nepoznanica zašto su na logu dva tulipana žute, a jedan crvene boje jer znamo da Vitez piše: „Dva su bila kao krv crvena,/ a treći je bio žut.“ Logo je time postao školski mit – možda ga jednom uspijemo razriješiti.

Većine sudionika tog velikog događaja danas više nema među nama, matična škola u Svetom Ivanu Žabnu promijenila je svoj izgled, školskim hodnicima trče neki novi učenici, ali naša škola jednako diše s Grigorom – obilježava sve važne obljetnice, čuva uspomene, pokazuje ih novim generacijama te im prenosi osnovne postulate Vitezova pjesništva: igru, radost, suživot s prirodom, dobrotu, međusobno poštivanje i pomaganje te, možda i najviše – ljepotu (o)smijeha (a to znači sreće i bezbrižnoga djetinjstva) koji je danas mnogoju djeci toliko potreban.

Slika 16. Školska radost 1967.

Slika 17. Školska radost 2019. godine

Od tada pa do danas, već više od pedeset godina naša škola uživa iznimnu čast i veliko zadovoljstvo što je jedna od danas samo četiri škole u Republici Hrvatskoj koje nose slavno ime Grigora Viteza. Time se ponosimo i na tom valu sa svojim učenicima uvijek iznova sretni odrastamo.

S Grigorom u brojnim aktivnostima i priredbama

bilježavanje važnih datuma vezanih uz Grigora Viteza dio je duge tradicije naše škole. Svake se godine redovito prisjećamo Grigorova rođenja i smrti, a za učenike petih razreda rezervirano je najintenzivnije upoznavanje s likom i djelom Grigora Viteza. Njegove su pjesme sastavni dio školske lektire u 5. razredu, stoga se svake godine za učenike 5. razreda organiziraju posebni satovi na kojima učenici javno čitaju Vitezove stihove, pokušavaju odgonetnuti njegove zagonetke, motive iz pojedinih pjesama traže na zidovima prizemlja škole te pred pronađenim crtežima krasnoslove odgovarajuće pjesme. Posljednjih godina rješavaju i kvizove (Kahoot ili slične) kojima provjeravaju svoje znanje o Vitezovu stvaralaštву.

Nezaobilazni je dio takvih satova i odlazak u školsku knjižnicu gdje im naš umirovljeni knjižničar Jerko Barišić, u pravom i punom smislu riječi naš profesor emeritus, čuvar povijesti naše škole i neumorni prenositelj znanja i ljubavi prema svome pozivu, uvijek u jednom dahu, zaneseno i nadahnuto govori o Grigoru Vitezu, njegovim djelima, a osobito povezanosti s našom školom te svemu što je učinio za nas, kao i o svemu onome što smo tijekom godina mi učinili za njega, misleći na brojne prirede i aktivnosti učenika organizirane njemu u čast, a učenicima za upoznavanje pisca čije ime naša škola nosi.

U sljedećim retcima navedena su neka od takvih događanja, osobito okrugle, jubilarne obljetnice. Ujedno su sakupljeni tekstovi našeg knjižničara Barišića o navedenim svečanostima, kao još jedan znak zahvale za sve prirede koje je organizirao, za ideje koje je vješto prezentirao i nesavladivu energiju kojom se posvećivao školi, prenošenju znanja i – Vitezu!

100. godišnjica rođenja Grigora Viteza

Slika 18. Lajtmotiv cijele godine obilježavanja 100. obljetnice Vitezova rođenja

Dana 25. veljače 2011. u bivšoj kinodvorani u Svetom Ivanu Žabnu održana je središnja svečanost posvećena 100. obljetnici rođenja Grigora Viteza.

Dvorana je bila prepuna. Došli su učenici, roditelji, nagrađeni i pohvaljeni učenici te njihovi mentori iz osnovnih škola Koprivničko-križevačke županije. Priredbi su prisustvovali ravnatelji osnovnih i srednjih škola iz Križevaca, općinski, gradski i županijski dužnosnici te načelnik Općine Gornji Bogićevci. Dijelove programa snimile su i dvije televizije.

To je bila uistinu Vitezova večer. Vitez je progovorio suvremeno preko djece koja su na svoj maštovit, šaljiv i duhovit način izvela uratke satkane od Vitezovih pjesama i igrokaza. Djeci su se pridružili i stariji vitezovci koji su čitali svoje

stihove i prozu s kojom je bio upoznat i Grigor Vitez, kome su oni pisali šezdesetih godina prošlog stoljeća.

Duga je ukrašavala pozornicu, u duginim bojama stajao je i velikim slovima Vitezov stih „Igra se nastavlja“, a na bijelim zidovima sale postavljena je izložba „40 godina Nagrade 'Grigor Vitez' za ilustraciju dječje knjige“.

Cijeli program bio je praćen prekrasnom konferansom u izvedbi dvoje učenika: voditeljice Viktorije Jandrijević i Marka Kranjčevića u ulozi Antuntuna. Dok su mali glumci, recitatori i pjevači izvodili svoje dionice, na platnu je projiciran naslov točke, izvođač(i) i mentor.

Cijeli je program oplemenio školski zbor, izvevši tri uglazbljene Vitezove pjesme, a defektologinja Nevezeta Zdunić pjevala je Antuntuna i s pravom izazvala ovacije prisutnih.

Prije kraja programa nazočnima su se obratili: v. d. ravnateljice Nevenka Bajšić, Olga Vitez-Babić, kćerka Grigora Viteza, Mirko Habijanec, predsjednik Školskoga odbora, a u ime Županije koprivničko-križevačke gospodin Denis Maksić. Zahvalili su djeci i njihovim voditeljima na nesvakidašnjoj priredbi koja je sve nazočne vratila u djetinjstvo.

Te večeri najboljim učenicima, sudionicima likovno-literarnog natječaja te onima koji su najviše znanja pokazali na kvizu o Grigoru Vitezu i njihovim mentorima nagrade je uručila gospođa Olga Vitez-Babić. Druženje se nastavilo u slavljeničkom raspoloženju u Osnovnoj školi „Grigor Vitez“ Sveti Ivan Žabno.

Učenica 1. razreda Ilijana Grdjan oduševila je sve prisutne interpretacijom Vitezove „Duge“ te ju je gospođa Snježana Krpes, iz Saveza društava „Naša djeca“ Hrvatske, pozvala u Zagreb da na svečanoj dodjeli Nagrade „Grigor Vitez“ ponovno izgovori spomenutu pjesmu i posljednjim stihom „Igra se nastavlja“ pozove da se Vitezova igra nastavi i nakon prvih 100 godina...

Jerko Barišić, prof.

Slika 19. Prizor sa svečane priredbe povodom 100. Vitezova rođendana

**Program priredbe 100. godišnjice
rođenja Grigora Viteza**

1. Mjesecjeva priča – recital polaznika Male škole
Voditeljica: Katarina Rožman
2. Dohvati mi, tata, mjesec – kratka dramska igra učenika 1.razreda
Učiteljica: Ljubica Šatvar
3. Zajednički tulipani – scenska igra učenika 6.a razreda
Učiteljica: Jelena Vlanić
4. Kad bi drveće hodalo – školski zbor uz pratnju Jelene Stanković
Voditeljica: Višnija Radić
5. – audiozapisи Grigorova kazivanja vlastitih pjesama
6. – isječak snimke iz dokumentarnog filma Portret pjesnika "Grigor Vitez"
7. Ogledalce – igrokaz učenika 4. razreda
Učiteljica: Ružica Levatić
8. Nepoštujući stvari – recitacija učenika 2. razreda
Učiteljica: Gordana Košćak
9. Ptica pjevanka – školski zbor
Voditeljica: Višnija Radić
10. – "stari" Vitezovci čitaju svoje literarne uratke
11. A u nas – igrokaz dramske skupine PŠ Čvrstec
Učiteljica: Mirela Tuk
12. Kako živi Antuntun – recital učenika 1. razreda
Učiteljica: Ljubica Šatvar
13. Recitacija Vitezovih pjesama na njemačkom i engleskom
Učiteljice: Snježana Besedić, Krunkica Kuhar, Biljana Babić
14. Ševinja ljuntranja pjesma – školski zbor
Voditeljica: Višnija Radić
15. Četiri slikara i jabuka – scenska igra učenika 3.rzadra
Voditeljice: Nevenka Bajić i Ivana Carević
16. – predstavljanje digitalnih slikovnica
17. Što mi se tužio hrast – recitacija učenika PŠ Trema, 3. razred
Učiteljica: Mandana Kranjčević
18. Plava boja snijega – igrokaz dramske skupine viših razreda
Učiteljica: Ana Skrlec
19. Antuntun – pjesma u izvedbi: Nevzete Zdunić i Ismeta Kurtovića
20. Duga – recitacija Ilijane Grđan, učenice 1. razreda
Učiteljica: Ljubica Šatvar

Voditelji: Viktorija Jandrijević i Marko Kranjčević, 7.c
Konferansa: učiteljica Ivančica Sudinec
Koordinator projekta: knjižničar Jerko Baršić

Duga

Rodila se duga –
Ode s neba tugal!
Rub se šume zlati.
U igru se vratio!
Umukla oluja.
Slušajte slavuja.
Sa breze nam javlja:
Igra se nastavlja!

Grigor Vitez

**Igra Se Nastavlja
i NAKON PRVIH
100 godina**

DVD
VIDEO

Slika 20. Program na priredbi povodom 100. Vitezova rođendana

50. godišnjica smrti Grigora Viteza

Slika 21. *In memoriam – Grigor Vitez (1911. – 1966.)*

I

gra se i nakon smrti nastavlja

Učenici i djelatnici OŠ „Grigor Vitez“ Sveti Ivan Žabno 23. studenoga ove godine obilježili su 50. obljetnicu smrti velikoga pjesnika Grigora Viteza, čije ime osnovna škola u Svetom Ivanu Žabnu nosi od 26. studenoga 1967.

Rodonačelnik modernog dječjeg pjesništva ostavio je iza sebe desetak zbirki u kojima su sadržane nezaboravne pjesme za djecu. Mnogi iz djetinjstva pamte pjesme Kako živi Antuntun, Tulipani, Kad bi drveće hodalo, Plačko i dr. Pamte se njegove poslovice i zagonetke. Pisao je bajke i igrokaze, prevodio sa stranih jezika. Vitez nije samo pisao za djecu, on se družio s djecom, pisao je djeci. U OŠ „Grigor Vitez“ Sveti Ivan Žabno sačuvana su pisma Grigora Viteza učenicima ove škole.

I oni su njemu pisali. Bilo je to šezdesetih godina prošloga stoljeća. Darovao im je potpisane knjige. Nakon njegove smrti održane su brojne priredbe i projekti posvećeni velikom pjesniku. Ovaj naraštaj posebno će pamtitи projekt „Igra se nastavlja i nakon prvih sto godina“ povodom pjesnikova stotog rođendana, 15. veljače 2011., i slavlje za 105. rođendan ove 2016. godine.

Na početku današnje priredbe začuo se glas pjesnikov, izgovorio je nekoliko svojih pjesama. Nakon prezentacije o njemu male su novinarke održale razgovor s učiteljicama Snježanom Besedić i Nadom Rogožar. One su bile sretnice koje su se dopisivale s Grigorom Vitezom. Bile su članice Literarne grupe. Sudjelovale su u pokretanju školskog lista „Krijesnica“, nazvanog tako prema istoimenoj Vitezovoj pjesmi. Nada Rogožar bila je i na Vitezovu sprovodu. Nakon intervjuja s učiteljicama Klara Korpar, učenica 3. razreda, provela je nazočne ispod Vitezove „Duge“, školski zbor pod ravnateljem učiteljice Višnjice Radić izveo je Vitezovu „Ševinu jutarnju pjesmu“, dok je razmišljanje nepoznatog učenika ove škole, o desetoj obljetnici pjesnikove smrti, interpretativno pročitala Dora Antunović, učenica 8. b razreda. Ime učenika nam je nepoznato, ali su zato poznati učenici koji su krasnoslovili Vitezove pjesme prije 30 godina. Pojavili su se na isječku filma iz 1986. Uživali smo u njihovoj interpretaciji kao i u krasnoslovu „Krijesnice“ Antonije Masnec, učenice 6. b razreda.

Ova je priredba označila početak Godine Grigora Viteza koja traje od 23. studenoga 2016. do 26. studenoga 2017. godine. Učenike i učitelje očekuju brojne aktivnosti. O njima je ukratko govorio Tomislav Hanžeković, ravnatelj škole. Na kraju su „raspjevani cvrčci“, naš školski zbor, sve počastili uglazbljenom Vitezovom pjesmom „Tulipani dižu čaše“.

Jerko Barišić, prof.

*Dan planeta Zemlje - otkrivanje skulpture tulipana
u školskom parku uz 105. godišnjicu Vitezova rođenja*

Slika 22. Plakat izrađen uoči otkrivanja skulpture tulipana – travanj 2016. godine

Pozdrav Zemljí, djeci, Suncu, radosti i knjízi

22.

travnja 2016. godine, na Dan planeta Zemlje i Dan hrvatske knjige, u našem školskom parku postavljeni su tulipani izrađeni umjetničkim nadahnućem i rukom iz drveta. Visoki su oko 2 metra. Umjetnik Dragutin Ciglar ispunio je želju svih djelatnika i učenika naše škole da se prema Vitezovoј pjesmi „Tulipani dižu čaše“ umjetnički oblikuje ova skulptura.

Baš na Dan hrvatske knjige tulipani su pozdravili male ruke, djecu, Sunce, radost i knjigu. Na otvorenoj pozornici razgovarale su ljubicice, potočnice, zlatice, zvončići, maslačci, plavi cvijet i tulipan... Pratio ih je pjev ševe i drugih ptica, sijao se smijeh na sve strane. Poslastica na kraju – knjige su čitali: mačka, miš, medo, rak i golub te tako najavili i Noć knjige.

Pohvala i zahvala umjetniku Ciglaru i glazbenici Barici Tutek, našoj bivšoj učenici, koja je uglazbila pjesmu „Tulipani dižu čaše“. Čestitke malim i većim glumcima, pjevačkom zboru i svima koji su pripremili ovu svečanost.

Jerko Barišić, prof.

Slika 23. Učenica Petra Anjoš otkriva skulpturu tulipana u školskom parku

Slika 24. Grigoru za 105. rođendan – 22. 4. 2016.

50 godina imena škole

Slika 25. Plakat za obilježavanje 50. godišnjice dodjele Vitezova imena našoj školi

Pedeset ljeta iz čarobna svijeta

50.

rođendan imena OŠ „Grigor Vitez“ Sveti Ivan Žabno proslavljen je

1. prosinca ove godine u prepunoj bivšoj kinodvorani u Svetom Ivanu Žabnu.

Slavljenički pozdrav uputio je lik kojega se posljednjih godina gledalo i slušalo na ovoj istoj pozornici. Te večeri bio je u novoj ulozi. Luda luduje, najavljuje i provaljuje. Kako i dolikuje, pozvao je i pozvao zborase da počaste pjesmom okupljene na rođendanskom slavlju. Tulipani su dizali čase i pjesma je podigla raspoloženje nazočnih, kao i goropadnog voditelja. On je kroz odškrinuta vrata škicnuo malisane iz Male škole koji pokazuju kako čvorak maže grožđe, a bube na krumpiru kao da se ljube, dok vjetar svoje radi i maslačke po livadi sadi...

Igra predškolaca pretopila se u plavu boju snijega gdje Razbinos isključivo svojim prijetnjama i snagom želi pridobiti lijepu kraljevsku kćerku Krizantemu. On nije uspio, ali su zato uspješni bili ritmičari iz 3. razreda koji su zamalo dohvatali Mjesec! Toga trenutka Luda se vratio iz podnevnog sna i zaključio da ima i luđih nego što je on. Mislio je na onoga čaknutog uma, glavom i bradom Antuntuna, na čiju nas je neprolaznu ludost podsjetila maestralna izvedba naših drugašića. Vragolija li njegovih: sadnja jaja u vrtu dok se nije digla mišja graja, a kako i ne bi kad pajcek lovi s jednog i drugog kraja! Na kraju Antuntun sjeda u čun, vesla kroz žito i pokazuje svoj raskošni um. Luda se zabezeknuo i zamalo kleknuo. Uspio je pozvati zborase da ga vrate u zbilju.

A kakva ti je to zbilja gdje drće hoda! Ma ne hoda, nego kako bi to bilo kad bi moglo hodati – tako su pjevali. Luda je predložio da krave čitaju novine, da se zima razboli, da nema za mačke škole. Možda bi se onda hrastovi tužili, možda bi trubači bez trube trubili. Četvrtaši iz Područne škole Sveti Petar Čvrstec iznijeli su prijedloge jednoga vršnjaka koji smislja da bi satovi mogli kucati i njihova ogledalca svjetlucati. Ove sanjarije potakle su Ludu da jede travu i da pjesmicu nauči kravu. U tome ga je prekinuo plač. Začuo se pravi pravcati pjesnikov glas – Grigor Vitez krasnoslovio je svoju pjesmu Plačko! Luda nije donio mačku i tako utješio Plačka, već je kroz vrata pratio kako se zec, vjeverica i šojka kreštalica prepiru zbog slike koju su vidjeli u

ogledalcu. Medvjed rješava problem jer je on u ogledalu video sebe, što su mu potvrdili i medvjedica i medvjedići.

Ovu škakljivu situaciju dočarali su nam četvrtašići iz Područne škole Trema, a naši mladi vrijedni Tremljani podučili su nas i vrijednosti dobrote na primjeru maslačka uz poljski put. Maslačak je prihvatio trampu kad je dukat dao za lampu koju je donijela krijesnica, ovog puta iz Cirkvene, i poručila da je ona zvijezda mala u letu i da svijetli u dječjem svijetu. Dimnjačar bi, kako je pjevao zbor, dopustio djetetu koje nesreća lupa da iz njegove četke čekinju za svoju sreću iščupa.

Vesela slavljenička svečanost počela je skladbom Tulipani dižu čaše, a završila krasnoslovom iste pjesme u izvedbi učenika 1. razreda. Dok su tulipani nazdravljali, Luda je čuo na svom mobitelu da je kvočka izlegla novce. Javio mu je pajdaš Antuntun. Bravo, Luda, nije ti ta luda što si predložio da se novci utroše za obnovu naše škole u idućih 50 godina, kad ćeš se tada ponovno susresti sa svima nazočnima!

Jerko Barišić, prof.

Slika 26. Dijalog Razbinosa i Krizanteme
na proslavi 50. godišnjice imena škole

Konferansa za svečani program obilježavanja 50. rođendana imena škole

Luda: Danas slavimo pedeset, evo, ljeta što nam kroz školu prošlo brdo učeničkog svijeta, a škola i dalje ko ruža proljetna cvjeta, i cvjeta, i cvjeta, pa stoga dignimo čašu za mladost, za radost, za tulipane i druge pane i kliknimo: živjela nam, draga naša školo! Zboraši, hajmo!

Školski zbor: Tulipani dižu čaše

Luda: Tko radi, ne boji se gladi; pa da vidimo što se iza ovih vrata radi. Aha, čujem čvorka – maže grožđe, na krumpiru se bube, izgleda, ljube, a i lastavice nekaj spremotavaju...

Mala škola: Što rade, što rade

Luda: A što ovi moji rade? Tak mi ih je žao; trude se i trude, al od plavog snijega teško da što bude. Oho, slutim ovdje nešto zanimljivo!

Dramska grupa: Plava boja snijega (4. slika)

Luda: E, sad mislim da je vrijeme da zbrišem pa – kidam nalijevo, tako mi mlijeka u prahu! Ali u dobroj je formi taj Razbinos – nakon toliko godina borbe i dalje puca od snage. Hm, mislim da bilo zgodno kad bi on u takvom ludom ritmu odlepršao na Mjesec pa nek ga djeca onda hvataju – naprimjer ovako...

Mali ritmičari: Dohvati mi, tata, Mjesec

Luda: Uh, što me ovo fino uljuljalo! Al tko će spavat u pol bijela dana, pa to nitko... OSIM, da, da, pa znate ga, već je ušao u legendu, luđi nego ja – gospodin Antuntun! Da bi dojam bio pravi, upoznajte ga sami!

2. razred (matičnjaci): Kako živi Antuntun

Luda: Nevjerojatno, pa ovom bi trebale dvije žute knjižice. Majko mila, u tolikom sam šoku da mi treba malo da se smirim. Zboraši, dajte nas malo vratite u zbilju!

Školski zbor: Kad bi drveće hodalo

Luda: Ma daj, nemojte me zezat! Sad bi i drveće hodalo! Najbolje da onda i krave čitaju novine, da se zima razboli, da nema za mačke škole, a tko zna, možda bi se sad i

hrastovi tužili, a možda bi i trubači bez trube trubili. Ma nitko me ne može uvjeriti da bi i to klapalo.

Četvrti razred (PŠ Sveti Petar Čvrstec): Zar mi ne vjerujete/A zašto ne bi/Šarene laži
Luda: E, pa, očito me našao. Sad i ja vjerujem da je baš sve moguće. Zato ču danas u vrtu zasaditi slak da bih lakše kopao tunele kroz zrak. Potom ču jesti svježu travu, a zatim pjesmicu naučiti kravu, pa nek mi muče od jutra do sutra, sve i po cijenu da nestane putra. Čuj, čuj – tko to tamo plače?

Grigor Vitez: Zašto plačko plače? (audiozapis)

Luda: (cmolji i lagano otvara iduća vrata) Jadni plačko!

Četvrti razred (PŠ Trema): Ogledalce

Luda: A sram vas bilo, pjevčići ljuti nakostriješeni! Što se svadate? Ako vas baš zanima, to je moja slika – dakle, gotovo! Ugledajte se na ovaj mali maslačak i budite dobri.

Katarine Grgić razred (PŠ Trema): Maslačak

Luda: Aaaaaaaaah... Možda sada i meni iduća vrata obasjaju dušu.

[Učenica iz PŠ Cirkvena](#): Krijesnica

Luda: Eh, sad bi bilo super da nam netko još malo sreće donese!

Školski zbor: Dimnjačar

Luda: Da jedna čekinja, ja bih cijelu četku! Ali baš sam sada nekako sretniji, pun sam elana i zato želim nazdraviti sa svima vama! Živjeli mi, tulipani i tulipančice moje, brojali latice još mnoge, a kako smo počeli, tako ćemo i završiti. Tulipani, dignimo čaše za sve vrijedne učenike i učitelje naše!

Prvi razred (matičnjaci): Tulipani dižu čaše

Zvrrrrrrrrrrrrr! Zvrrrrrrrrrrrrr! Zvrrrrrrrrrrrrr!

Luda: Halo? Molim? Kako?! Daj me nemoj! Kvočka je izlegla novce?! Stižem odmah!

Upravo mi je Antuntun javio da su novci izleženi, friški, još topli. Školo draga, slijedi ti obnova za idućih 50 godina. Vidimo se ponovno tada na istome mjestu! Ja sad gibam, a vi kak hoćete! Boook!

Konferansu napisali: Ana Škrlec i Tomislav Hrebak

Interne školske aktivnosti posvećene Grigoru Vitezu

Osim pri obilježavanju velikih i značajnih datuma, obljetnica i događanja, pjesniku Vitezu posebna se pažnja posvećuje i u svakodnevnom odgojno-obrazovnom radu.

Primjera radi, prvašići su tako znali s oduševljenjem zalutati u maštoviti svijet pjesništva Grigora Viteza, a Antuntun im je ubrzo postao inspiracija i za likovno stvaralaštvo. Kreativnim mališanima nije bilo teško njegove neobične pustolovine oživjeti na papiru.

Slika 27. Veseli prvašići u knjižnici nakon čitanja Vitezovih pjesama

Slika 28. Karla i Jelena samostalno su čitale o Antunutunu

Slika 29. Likovni rezultat čitanja Antunutuna – radovi prvašića

Trećašići su inspiraciju pronalazili u boji potoka, suncu i drveću koje hoda!

Slika 30. Kakve je boje potok? – radovi trećašića

Slika 31. Bi li uopće zašlo sunce kada bi drveće hodalo? – radovi trećašića

Petašići su već „ozbiljniji“ učenici – zajedno u školskoj knjižnici čitaju Vitezovu poeziju i rade prve motivsko-tematske analize njegovih pjesama!

Slika 32. Druženje petašića s Vitezom u školskoj knjižnici

Likovni i literarni vitezovci uređuju panoe...

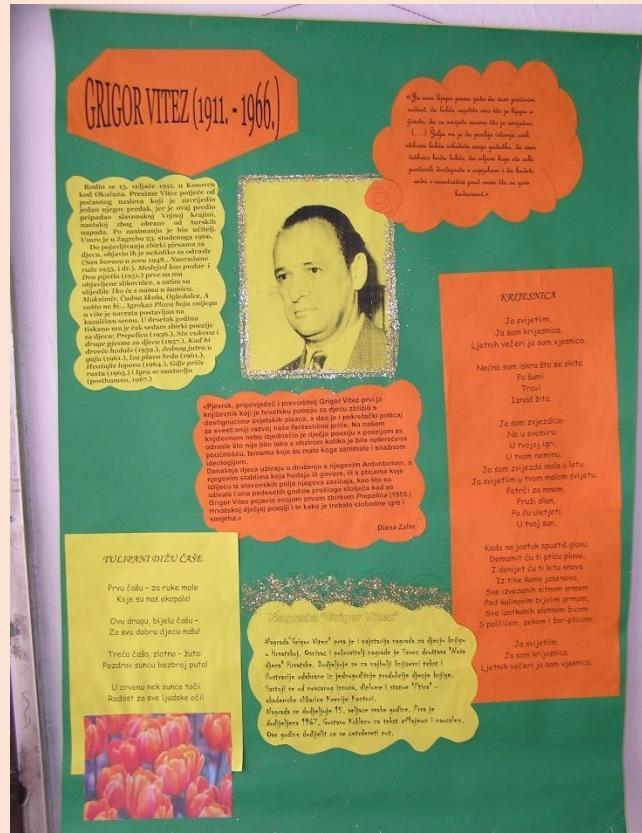

Slika 33. Literarni kutak – tema: tulipani

Slika 34. Likovni talenti – drveće, tulipane i morsku zvijezdu spojila je duga!

...a izrađujemo i plakate!

Slika 35. Plakat o Grigoru Vitezu

Slika 36. Stilska izražajna sredstva u pjesmi *Krijesnica*

Za godišnje školske priredbe pripremamo i Vitezove točke...

Slika 37. Kraljica livada s društvom se priprema za Dan škole

...te imamo originalne kostime!

Slika 38. Jeden od mnogobrojnih rođendana našeg Grigora

I vjerovali ili ne, čak i uglazbljujemo Vitezove pjesme!

Tulipani dižu čaše

Allegretto ♩ = 110

Tekst: Grigor Vitez
Glazba: Bari

10

1. Pr - vu ča - šu za ru - ke ma - le ko - je su nas o - ko - pa - le

2. O vu dru - gu bije - lu ča - šu za svu do - bru dje - cu na - šu Za svu do - bru

18

dje - cu na - šu, za svu dob - ru dje - cu na - šu, na - šu Tu - tu - tu -

27

tu - tu - tu - li - pa - ni. Tu-li-pa-ni

Copyright © bari

Slika 39. Pjesmu *Tulipani dižu čaše* uglazbila je Barica Tutek, bivša učenica naše škole

Prigodni žigovi

 sobit je ponos naše škole i vrijedna Filatelička grupa koja je dosada, pod vodstvom učitelja Zorana Cvetkovića, osmisnila, dizajnirala i otisnula 50-ak prigodnih žigova u različitim prilikama. Prvi prigodni žig otisnut je 2011. godine, kada je i utemeljena Filatelička grupa, u godini 100. godišnjice rođenja Grigora Viteza.

Osim samoga žiga osmišljava se i izgled prigodnih omotnica u koje se potom ulažu kartice s osnovnim informacijama o obljetnici ili sličnom događaju povodom kojega se izdaje prigodni žig.

Na sljedećim stranicama prikazuju se prigodni žigovi nastali u sklopu obilježavanja obljetnica ili datuma vezanih uz Grigora Viteza.

100. godišnjica rođenja Grigora Viteza

Prvi prigodni žig naša je škola otisnula na stotu obljetnicu Vitezova rođenja – 15. veljače 2011. godine. Bilo je to prvo tiskanje prigodnoga žiga u 170-ogodišnjoj povijesti poštanskog ureda u Svetom Ivanu Žabnu. Od tada do sadašnjeg trenutka Filatelička grupa škole ne propušta obilježavati značajne obljetnice ili osobe iz naše povijesti. I kao što je Literarna grupa svoje prve „korake“ napravila uz Viteza, na simboličan je način to učinila i Filatelička grupa – stavljanjem Grigora Viteza na prvi u nizu prigodnih žigova otisnutih u Svetom Ivanu Žabnu.

Prvi put predstavljen prigodni žig

Dana 14. veljače 2011. g. u poštanskom uredu u Svetom Ivanu Žabnu predstavljeni su prigodni žig i dopisnica povodom 100. obljetnice rođenja književnika Grigora Viteza, velikog pjesnika za djecu. Sva pošta iz Svetoga Ivana Žabna 15. veljače imat će prigodni žig. Inicijativa za ovaj kulturni događaj potekla je iz Osnovne škole „Grigor Vitez“ Sveti Ivan Žabno, u kojoj se čuvaju originalna pisma koja je Grigor Vitez pisao članovima Literarne grupe i njihovo voditeljici Elzi Gažan šezdesetih godina prošloga stoljeća. Nakon Vitezove smrti 23. studenoga 1966. g. osnovna škola u Svetom Ivanu Žabnu dobiva njegovo ime već 26. studenoga 1967.

Organizatori ove svečanosti bili su Hrvatska pošta i Osnovna škola „Grigor Vitez“ Sveti Ivan Žabno. Žig i dopisnicu predstavili su Stjepan-Zdenko Brezarić u ime Hrvatskoga filateličkog saveza, Dragutin Mandekić, autor portreta Grigora Viteza u prigodnom žigu, Vladimir Palošika, filatelist iz Križevaca i Jerko Barišić iz Osnovne

Slika 40. Grigor Vitez na našem prvom prigodnom žigu

škole „Grigor Vitez“ Sveti Ivan Žabno, inicijator ovoga projekta.

U kulturno-umjetničkom programu nastupili su učenici naše osnovne škole. Na svečanosti su govorili Toni Karuza, predstavnik Hrvatske pošte, v. d. ravnateljice Osnovne škole „Grigor Vitez“ Sveti Ivan Žabno, Nevenka Bajsić, i

Antun-Toni Šramek, nekadašnji ravnatelj

škole, prosvjetni savjetnik i pisac o prošlosti Svetog Ivana Žabna. On je i dogovorio s obitelji pokojnoga pjesnika da škola dobije Vitezovo ime.

Iako je u pošti mali prostor, djeca su razigrano, maštovito i lepršavo govorila Vitezove stihove. Posebno je bilo dirljivo Vitezovo pismo koje je čitao Mateo Lončarić, učenik 3. razreda. On je nakon toga stavio pismo u kovertu i pritisnuo prigodni žig na markicu. U veselom raspoloženju proteklo je ovo druženje. Prvi put u povijesti pošte u Svetom Ivanu Žabnu, koja je otvorena davne 1841. godine, predstavljen je prigodni žig! On je sastavni dio cjelogodišnjega projekta „Igra se nastavlja i nakon prvih 100 godina“, koji realiziraju učenici i učitelji Osnovne škole „Grigor Vitez“ Sveti Ivan Žabno.

Jerko Barišić, prof.

Slika 41. Omotnica s našim prvim prigodnim žigom

Izložba „Hrvatska književnost“

 d 27. svibnja do 5. lipnja 2011. godine, uz svečanost obilježavanja 100. godišnjice rođenja Grigora Viteza, u našoj je osnovnoj školi upriličena filatelistička izložba „Hrvatska književnost“ te je ponovno, 27. svibnja 2011. godine, u Svetom Ivanu Žabnu tiskan prigodni žig. Bio je to snažan poticaj za pokretanje Filatelističke grupe u našoj školi, a potom i za objavljivanje čitavog niza prigodnih žigova.

Slika 42. Prigodni žig povodom Filatelističke izložbe „Hrvatska književnost“

Slika 43. Prigodna omotnica – filatelistička izložba „Hrvatska književnost“

Prvi dan Filatelističke grupe

Nakon uspješno postavljene izložbe „Hrvatska književnost“ rodila se ideja o osnivanju Filatelističke grupe u našoj školi, što se i ostvarilo tijekom studenoga 2011. godine. Tom je prilikom, 25. 11. 2011., najprije otisnut vlastiti žig grupe – bio je to tek početak! Prigodni žigovi s vremenom su postali svojevrstan zaštitni znak naše škole.

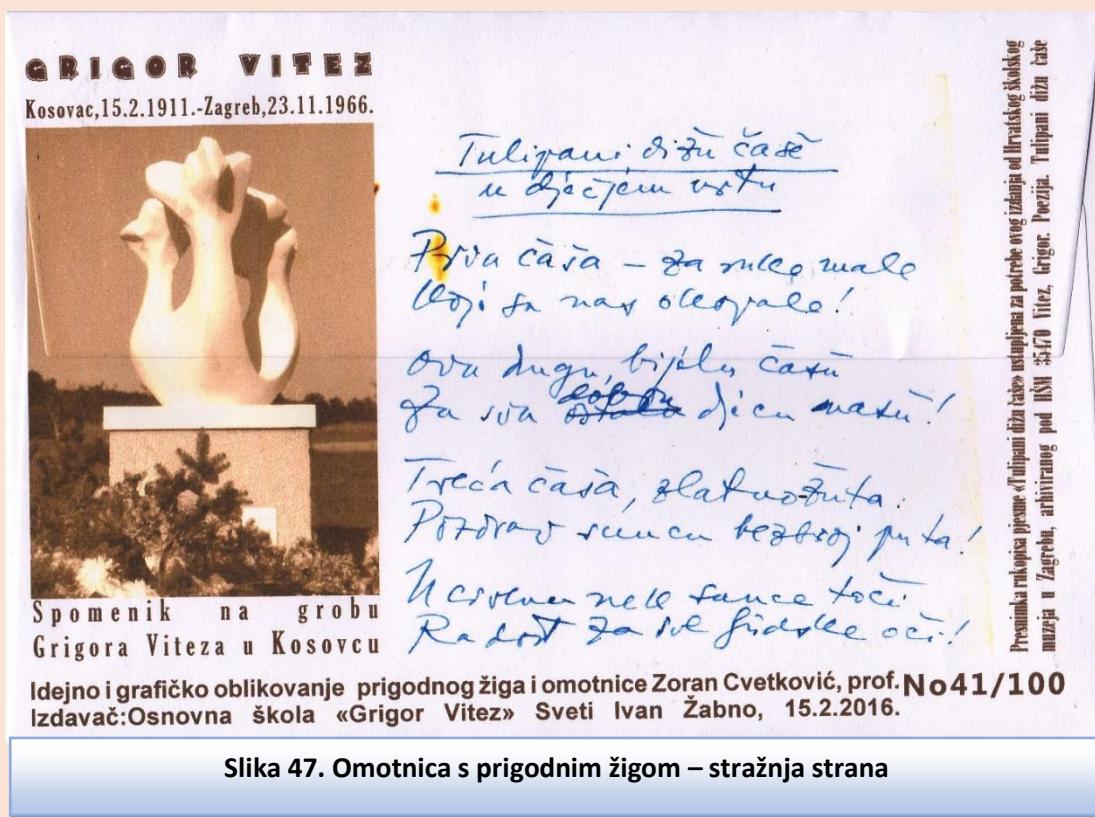

Slika 44. Prigodni žig – prvi dan Filatelističke grupe

105. godišnjica rođenja Grigora Viteza

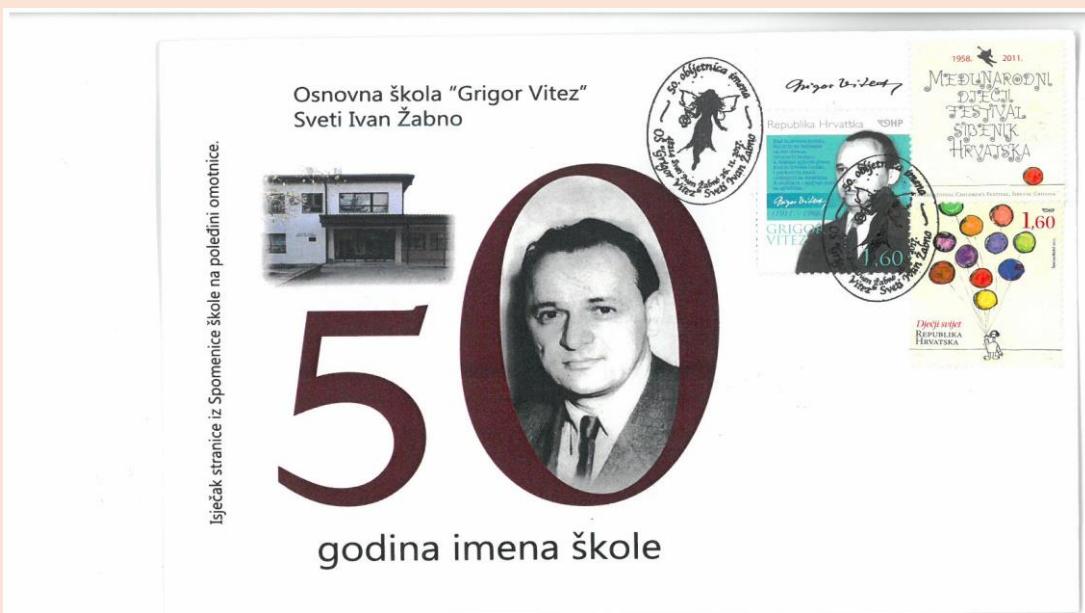
Slika 45. Prigodni žig povodom 105. godišnjice Vitezova rođenja

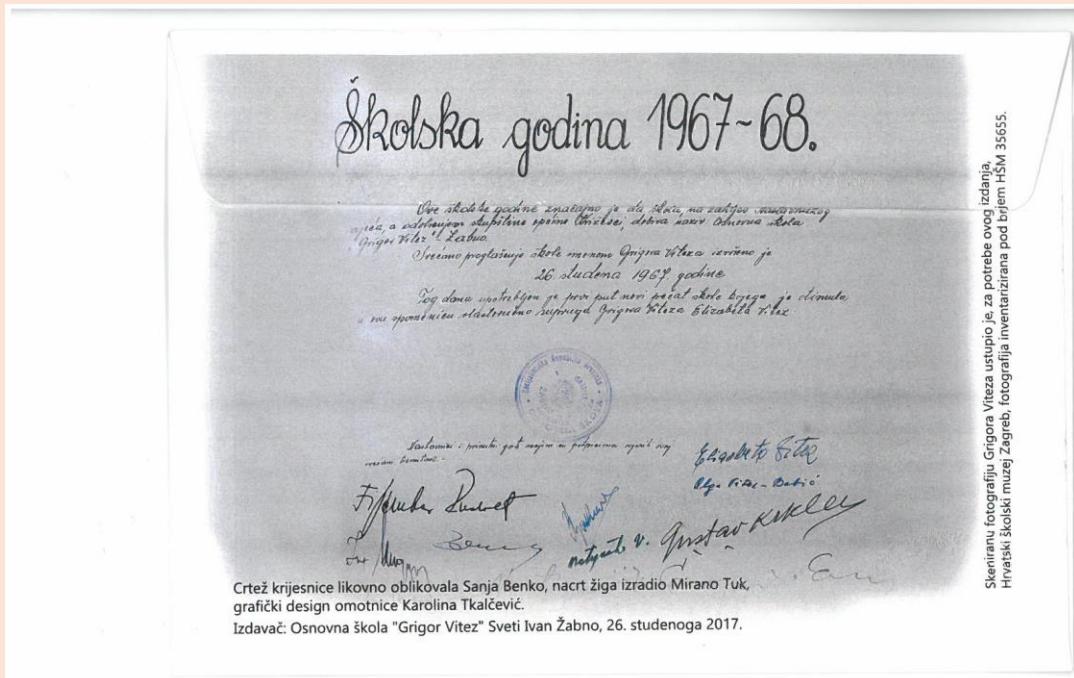
50. godišnjica imena „Grigor Vitez“ u nazivu naše škole

Slika 48. Prigodni žig povodom 50. godišnjice imena OŠ „Grigor Vitez“ Sveti Ivan Žabno

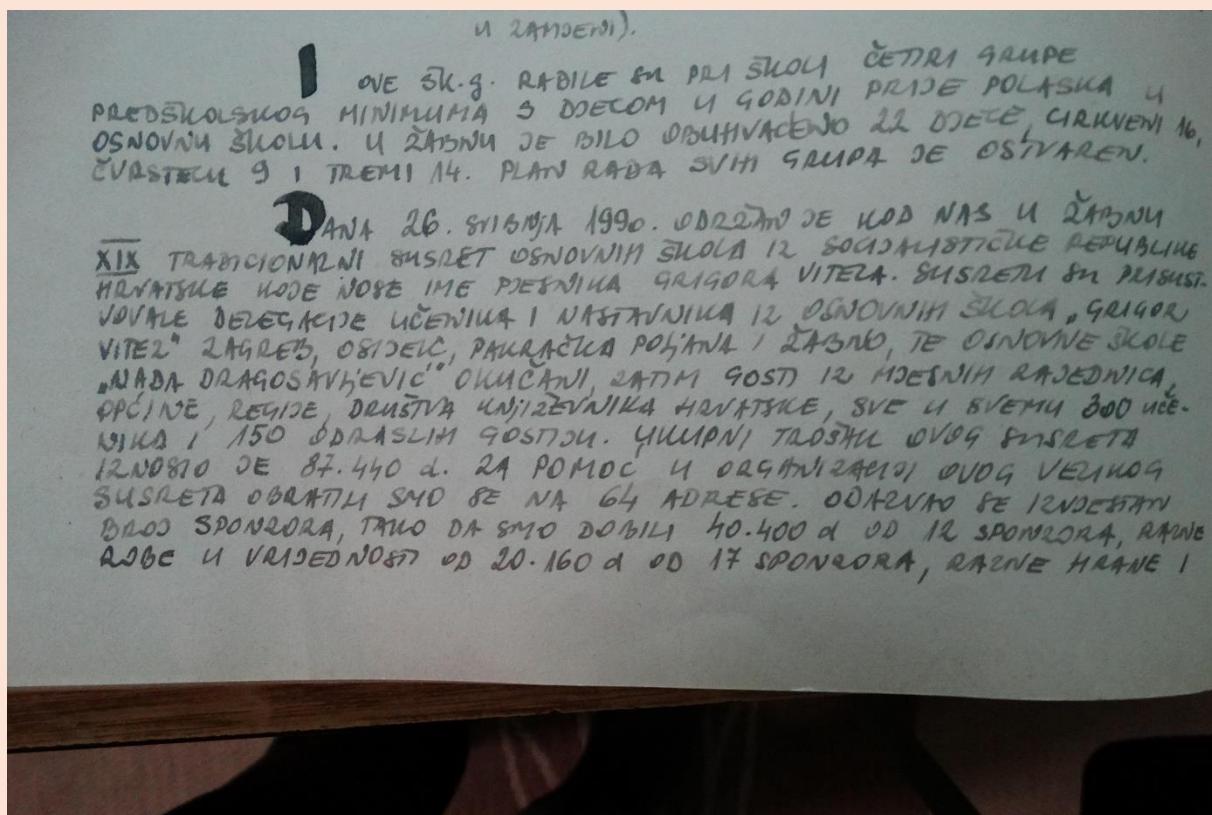
Slika 49. Omotnica s prigodnim žigom – prednja strana

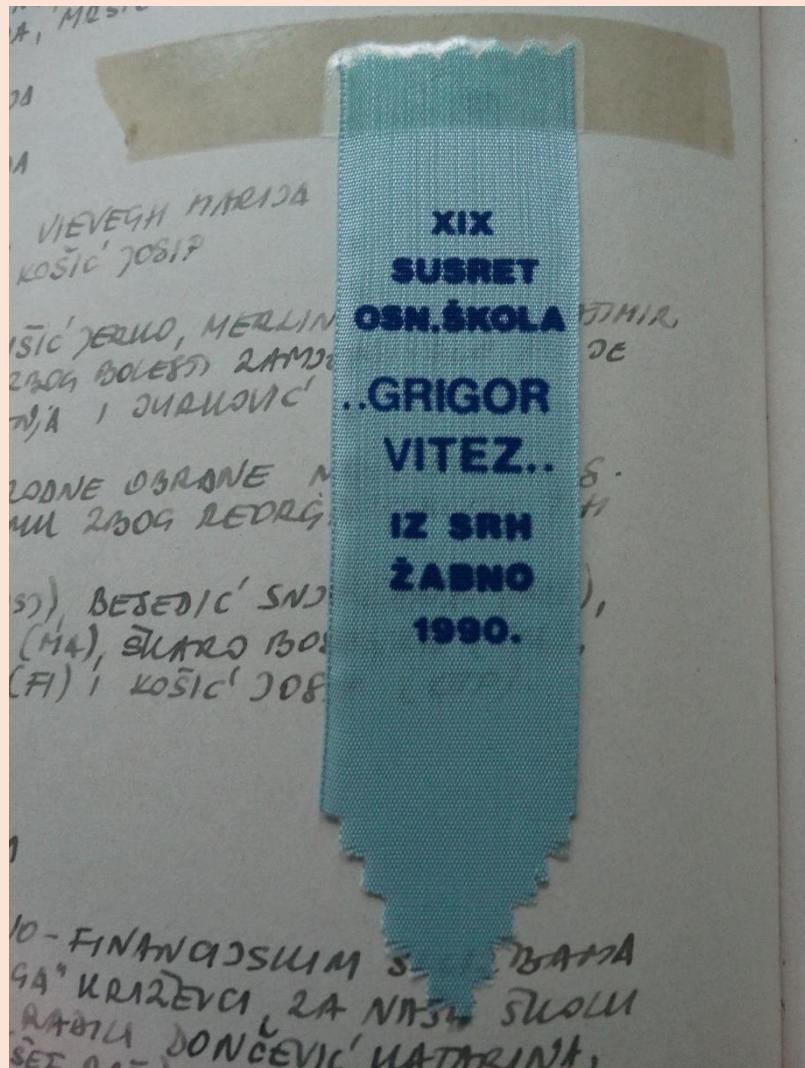
Slika 46. Omotnica s prigodnim žigom – stražnja strana

Vitezijada u Svetom Ivanu Žabnu (1990. - 2019.)

Do početka Domovinskog rata Vitezijade, susreti učenika i učitelja osnovnih škola koje nose ime Grigora Viteza, redovito su se održavale i brojile prilično velik broj sudionika. Tako je bilo i na posljednjoj prijeratnoj Vitezijadi koja se održala upravo u Svetom Ivanu Žabnu 26. svibnja 1990. godine. Na njoj se okupilo, kako se navodi u Spomenici škole, „300 učenika i 150 odraslih gostiju“.

Slika 51. Dio u spomenici škole (šk. god. 1989./1990. koji govori o 19. Vitezijadi

Slika 52. Zaboravu otrgnut spomen na Vitezijadu
– Spomenica škole (šk. god. 1989./1990.)

Bila je to ukupno 19. Vitezijada te ujedno i posljednja prije ratnih strahota. Međutim, hvalevrijedni su napori posljednjih godina uloženi u pokušaj obnove ovog tradicionalnog susreta te se s iskrenim optimizmom i punim angažmanom valja potruditi da se u tome uistinu dokraja i uspije. Prekrasan susret naših „vitezovskih“ škola u Poljani 2017. godine pokazao je da Vitezijada može i mora imati ne samo svoju prošlost već i svoju budućnost, za što će se naša škola uvijek zalagati.

Slika 53. Plava boja snijega u izvedbi Dramske skupine
Osnovne škole „Grigor Vitez“ Sveti Ivan Žabno na Vitezijadi u Poljani 2017. godine

Vitezijada u Svetom Ivanu Žabnu - 17. svibnja 2019.

U

oči Vitezijade 2019. godine raspisani su likovni i literarni natječaj „Vitezove kriješnice“ za sve zainteresirane učenike osnovnih škola koje sudjeluju u Vitezijadi.

Likovni natječaj bio je raspisan u dvije kategorije: za učenike 1. – 4. razreda i učenike 5. – 8. razreda, pri čemu su učenici nižih razreda radili omot za knjigu pjesama Grigora Viteza, dok su učenici viših razreda osmišljavali logo Vitezijade.

Na natječaj je ukupno pristiglo 40 učeničkih radova, od čega 19 radova u kategoriji razredne, a 21 rad u kategoriji predmetne nastave. Svi su radovi zaslužili pohvale za trud i ostvareni likovni rezultat, a ukupno je ravnopravnim nagradama zasluženo nagrađeno 10 radova: 5 u kategoriji nižih razreda i 5 u kategoriji viših razreda. Rezultati likovnog natječaja prikazani su u Tablici 1. i 2.

Ime učenika i razred	Ime mentora	Naziv škole
Lana Marković, 3. r.	Ivana Marijanović	OŠ Grigora Viteza Poljana
Matea Djelmo, 4. r.	Zvjezdana Kliček	OŠ Grigora Viteza Poljana
Karlo Tišler, 2. r.	Tamara Svjetličić	OŠ Grigora Viteza Poljana
Tena Dujić, 1. r.	Ivana Balog	OŠ Grigora Viteza Poljana
Marta Budimčić, 2. r.	Vesna Galić	OŠ „Grigor Vitez“ Osijek

**Tablica 1. Rezultati likovnog natječaja
Vitezove kriješnice, 1. – 4. razred**

<i>Ime učenika i razred</i>	<i>Ime mentora</i>	<i>Naziv škole</i>
<i>Ana Kolarić, 8. r.</i>	<i>Andelika Ćosić</i>	<i>OŠ „Grigor Vitez“ Osijek</i>
<i>Petra Burić, 7. r.</i>	<i>Ivančica Podhraški</i>	<i>OŠ „Grigor Vitez“ Sv. I. Žabno</i>
<i>Marta Graovac, 6. r.</i>	<i>Ivona Lolić</i>	<i>OŠ Grigora Viteza Zagreb</i>
<i>Miriam Šuta, 8. r.</i>	<i>Andelika Ćosić</i>	<i>OŠ „Grigor Vitez“ Osijek</i>
<i>Dora Stepić, 8. r.</i>	<i>Andrea Gašparec Dražić</i>	<i>OŠ Grigora Viteza Poljana</i>

**Tablica 2. Rezultati likovnog natječaja
Vitezove kriješnice, 5. – 8. razred**

Logo koji je osmisnila Ana Kolarić, učenica 8. razreda Osnovne škole „Grigor Vitez“ Osijek, stručno je ocjenjivačko povjerenstvo koje su činili Zoran Vidaković, Ana-Marija Smoljanec i Senka Pleše, učitelji likovne kulture, proglašilo najuspjelijim pristiglim učeničkim logom. Taj će logo sudionicima susreta osnovnih škola u Hrvatskoj koje nose ime Grigora Viteza biti predložen za trajnu upotrebu kao službeni logo Vitezijade!

Poput likovnog, i literarni je natječaj bo raspisan u kategoriji nižih (1. – 4.) i viših (5. – 8.) razreda. Na natječaj su ukupno pristigla 22 rada, pri čemu 17 u kategoriji viših i 5 u kategoriji nižih razreda.

Budući da je organizator natječaja predvidio dodjeljivanje ravnopravnih nagrada za 5 najuspjelijih radova u obje konkurenциje (1. r. – 4. r. i 5. r. – 8. r.), u konkurenциji učenika od 1. do 4. razreda nagrađeni su svi pristigli radovi.

U konkurenциji učenika od 5. do 8. razreda stručno je ocjenjivačko povjerenstvo, koje su činili Danijela Zagorec, Marija Halaček i Andrea Katanović Babić, učiteljice hrvatskoga jezika, vodeći se kriterijima literarnosti, dječjeg „zaigranog“ izričaja, ostvarene ritmičnosti, originalnosti teme, motivsko-tematske smislenosti cjeline rada, iskustveno uvjetovanih motiva i pjesničkih slika proizišlih iz vlastitog dječjeg doživljaja, jezične ispravnosti rada te poštivanja odredbe natječaja o upotrebi motiva i tema inspiriranih pjesništvom Grigora Viteza, zajedničkom analizom pristiglih radova najuspjelijim proglašilo radove prikazane u Tablici 3. i 4.

<i>Ime učenika i razred</i>	<i>Naziv rada</i>	<i>Ime mentora</i>	<i>Naziv škole</i>
<i>Ema Đuričković, 4. r.</i>	<i>Da sam potočić</i>	<i>Jasna Kunac</i>	<i>OŠ Grigora Viteza Zagreb</i>
<i>Ivana Šapina, 4. r.</i>	<i>Moja priča</i>	<i>Jasna Kunac</i>	<i>OŠ Grigora Viteza Zagreb</i>
<i>Mateo Kopjar, 3. r.</i>	<i>Listopad</i>	<i>Nevenka Bajsić</i>	<i>OŠ „Grigor Vitez“ Sv. I. Žabno</i>
<i>Dorijan Habijanec, 4. r.</i>	<i>Vjetar</i>	<i>Tatjana Kopjar</i>	<i>OŠ „Grigor Vitez“ Sv. I. Žabno</i>
<i>Lorena Plantak, 4. r.</i>	<i>Gumica i olovka</i>	<i>Tatjana Kopjar</i>	<i>OŠ „Grigor Vitez“ Sv. I. Žabno</i>

Tablica 3. Rezultati literarnog natječaja *Vitezove kriješnice*, 1. – 4. razred

<i>Ime učenika i razred</i>	<i>Naziv rada</i>	<i>Ime mentora</i>	<i>Naziv škole</i>
<i>Vedran Žeger, 5. r.</i>	<i>Luk</i>	<i>Ivančica Sudinec</i>	<i>OŠ „Grigor Vitez“ Sv. I. Žabno</i>
<i>Izabela Štefković, 5. r.</i>	<i>Neposlušne stvari</i>	<i>Ivančica Sudinec</i>	<i>OŠ „Grigor Vitez“ Sv. I. Žabno</i>
<i>Ela Lončarević, 8. r.</i>	<i>Zaplešimo kroz retke</i>	<i>Marija Klapka Marinić</i>	<i>OŠ Grigora Viteza Poljana</i>
<i>Katarina Jurić, 8. r.</i>	<i>Otac</i>	<i>Marija Klapka Marinić</i>	<i>OŠ Grigora Viteza Poljana</i>
<i>Eva Novak, 7. r.</i>	<i>Moje djetinjstvo</i>	<i>Ana Bakar</i>	<i>OŠ „Grigor Vitez“ Sv. I. Žabno</i>

Tablica 3. Rezultati literarnog natječaja *Vitezove kriješnice*, 5. – 8. razred

Nagradeni literarni radovi

Kategorija učenika 1. – 4. razreda

Da sam potočić

Da sam potočić, ovako bi počeo moj život. Jedne noći, Nebo je plakalo. Plakalo je tako jako, da je na zemlju samo lilo. Plakalo zato što je vidjelo kako su ljudi nepravedni, vidjelo je kako su ljudi okrutni i bezosjećajni. To je Nebo jako rastužilo.

I tako, dok je Nebo plakalo, nastala sam ja. Prvo sam bila lokva, ali sam počela teći. Bila sam sve veća i veća, sve brža i brža. Prvo sam se bojala, što će mi se dogoditi, i na koga ću naići, no kasnije mi više ništa nije moglo stati na put. Hrabro sam tekla. San mi je bio uliti se u Ocean. On je tako velik i pun riba... Silna mi je bila želja upoznati ga. Najviše sam željela vidjeti morske zvijezde. Kad sam se rodila, prvo što sam ugledala, bilo je Nebo i zvijezde. I zato me zanima kako izgledaju morske zvijezde. Počela sam teći u jednoj šumi, blizu sela. Vidjela sam drveće, travu i cvijeće. Kako sam tekla sve brže, i brže, napravila sam udubinu u zemlji. Šuma je bila gusta, tako da sam jedva izbjegavala drveće. Sad sam već potočić. Jako sam sretna. Za mene je to kao da sam navršila prvu godinu života. Ponosim se sobom. Kad sam došla malo dublje u šumu, nije bilo toliko puno drveća. Mogla sam ići ravno, bez da izbjegavam drveće. Tamo sam vidjela jelena, sa srnom i malim lanetom. Bilo je tako slatko. Nazvali su ga Bambi. On je prišao, sagnuo glavicu i počeo piti iz mene. Bio je to čudan osjećaj. Osjećala sam se vrlo odgovornom u tom trenutku. Kada se napiio, pogledao me i nasmiješio mi se. Bila sam sretna zbog toga. Nastavila sam teći kroz šumu. Vidjela sam još dosta životinja. Sunce je već bilo na vrhu neba. Ono mi je bilo najveći neprijatelj zato što me je isušivalo.

Napokon sam izašla iz šume. Ugledala sam selo, ali se nisam tamo htjela zadržavati. Išla sam dalje, iako nisam znala kuda idem. Već sam toliko velika i brza da me se može zvati potokom. Dugo sam putovala, ali još nisam stigla do Oceana, ali sam se svaki dan tome nadala. Konačno sam jednog dana čula galebove. U sebi sam vrisnula od sreće. Kada sam bolje pogledala, vidjela sam more. Nije me bilo brigalo je li to Ocean ili more, samo sam uskocila. Kad sam se ulila u more, prvo što sam ugledala, bila je plava morska zvijezda.

*Ema Đuričković, 4. r.,
Osnovna škola Grigora Viteza Zagreb*

Moja priča

Bilo je to jednom davno, draga djeco potoci. Krenuo sam na put iz slapova. I tako sam vam ja putovao.... Niotkuda, nešto mi je palo na glavu. Kad mi je palo s glave shvatio sam da je to lopta. Iz neke šumice pored dotrčao je dječak . Naravno , pošto je ovo svijet čuda, dječak je znao da ja govorim. „Oprostite gospodine potočiću“, rekao je, „nije bilo namjerno“. Ja sam mu odgovorio da se ne ljutim i da je sve u redu. Dječak je izvadio loptu iz mene i potrčao u šumu.

Godinama sam prolazio kroz razna mjesta, pored raznih cesta, video sam puno šuma, najljepše prizore na cijelom svijetu....Ja sam se svima sviđao. Sve ribe su bile lude za mnogim pa su odlučile živjeti u meni. Mene to nije smetalo, dapače, lijepo je imati društvo. Kad sam prolazio pored nekog restorana, neki čovjek mi je prilazio s kantom smeća. „Što to radiš?“ ,bio sam jako uplašen. No, čovjek je šutio, prevrnuo kantu i pobjegao. Bio sam pun smeća. No ja sam potok, nemam ruke da bih to mogao izvaditi. Začuo sam jauk. Potočna pastrva Jelena bila je zarobljena u vrećici. Nismo je mogli izvaditi jer nemamo ruke. Kako u vrećici nije bilo vode, Jelena se ugušila. Bio nam je to najgori trenutak u životu. S vremenom sam shvatio da ljude nije briga za nas. Mi smo dobri prema njima, a oni nam ovako vraćaju. Više ništa nije bilo isto kao prije. Sve je postalo nekako....drukčije.

Tekao sam danima. S moje desne strane počela je teći potočica Plavka. Ne znam kako se to točno desilo, ali Plavka i ja smo se zaručili. Ja sam joj se sviđao, a da i ne spominjem koliko sam i ja bio lud za njom. Kasnije smo se i vjenčali. I ona i ja smo se na kraju ulili u more. No, to nam nije bila prepreka da i tamo nastavimo svoj krasan život.

I tako sam vam ja djeco upoznao vašu krasnu baku Plavku. Sada znate kako je naša obitelj dospjela tu gdje se nalazimo. To je bilo putovanje koje se pamti cijeli život.

*Ivana Šapina, 4. r.,
Osnovna škola Grigora Viteza Zagreb*

Gumica i olovka

*Olovka samo piše,
a gumica briše.*

*Olovci je dosta pisanja,
a gumici brisanja.*

*Brzo se istroše,
Ali zato puno vrijede.*

*Lorena Plantak, 4. r.,
OŠ „Grigor Vitez“ Sveti Ivan Žabno*

Listopad

*Vjetar grane ljulja,
a kiša tiho pada.*

*Šareno lišće pada s grane,
žute kruške mene hrane.*

*U travi se orah smeđi,
kotrlja se na sve strane.*

*Mateo Kopjar, 3. r.,
OŠ „Grigor Vitez“ Sveti Ivan Žabno*

Vjetar

*Vjetar me njiše,
sve oko mene nosi –
vjetar u kosi.*

*Dorijan Habijanec, 4. r.,
OŠ „Grigor Vitez“ Sveti Ivan Žabno*

Kategorija učenika 5. – 8. razreda

Luk

*Ulovila me strašna muka
Da pitati se moram
Zašto postoji toliko vrsta luka.*

*Postoji mali luk koji se ujesen sadи
Pa se u proljeće dobije luk mladi.
Taj se luk jede potpuno cijeli
Uz janjetinu i kruh bijeli.*

*Tu je i neki čudni luk bijeli,
Češnjak mu je slavno ime.
On zdrav, mirisan i ljut je
I od bolesti čuva nas svake zime.*

*Kad netko spomene poriluk,
Nastane kod nas pravi muk,
No ubrzo u kući zavlada zbrka
Jer sprema se varivo od poriluka.*

*Od svega me najviše brine
Što je u luku kad ljuska se skine
I zašto mami uvijek suze oči
Kad rezati se luk spremi poći.*

*Vedran Žeger, 5. r.,
OŠ „Grigor Vitez“ Sveti Ivan Žabno*

Neposlušne stvari

*Jutros u jednoj dječjoj sobi
stvari su razmišljale od dosade što bi.
„Napišimo knjigu“, olovka reče,
a žlica će: „Napravimo varivo od leće.“*

*Bojice su počele plesati po podu,
a tempere su po njima prolile vodu.
Htjele su to srediti rukavice i šal,
ali ih je u tome spriječio voden i val.*

*Sve je to promatrao zidni sat
i s visoka viknuo je tad:
„Stvari, vrijeme je – sredite se!
Pero dolazi na kat!“*

*Izabela Štefković, 5. r.,
OŠ „Grigor Vitez“ Sveti Ivan Žabno*

Otac

Moj je otac prije dvije godine otišao u Njemačku, "trbuhom za kruhom". Bio je to jako stresan događaj u mom, ali i u životu cijele obitelji. Iz njegovih priča saznam da svakodnevno naporno i teško radi kako bi osigurao obitelji bolji život.

To su priče koje mi djeca smijemo čuti. Nisam više dijete pa vjerujem da postoji i ona druga strana priče, a to je nedostajanje i otuđenost. Stvari su to o kojima se šuti i s kojima se on bori na svoj način, a mi na svoj. Nama je lakše, mi smo uz mamu, dok je on tamo sam. Ne želim ni razmišljati što znači nakon napornog posla doći negdje gdje ne odjekuje glas i smijeh vlastite djece, gdje si stranac, gdje životariš umjesto da živiš... Iako nas stalno ispituje što nam treba, od njega nikad ne tražim previše, moje želje su skromne. Tata mi je uvijek bio podrška. Čujem se s njim svake večeri. Zahvaljujući napretku tehnologije osjećam da mi je bliže. Kad legnem navečer, razmišljam o njemu i tek tada shvatim koliko mi nedostaje. U tim bi trenutcima sve dala samo da ga mogu zagrliti. Sjećam se jedne zgode iz djetinjstva u kojoj je glumio klokana i obgrlio me jaknom da me ugrije. Ipak, čini mi se da najviše nedostaje mom najmlađem bratu Josipu. On ima samo šest godina. Svakodnevno i po nekoliko puta mu šalje poljupce putem društvenih mreža. Za Uskrs mu je, kao znak dobrodošlice, nacrtao simpatičan crtež. Nacrtao ga je kako nosi dva, velika, crna kovčega, po jedan u svakoj ruci. Tati se crtež jako svidio te ga je ponio sa sobom da ga, kako je rekao, "grije u tuđini". Pokušavam se truditi u školi i biti odlična i uzorna učenica jer mislim da mu se na ovaj način odužujem na svemu što radi za nas. On i mama imaju nas petero. Ne mogu se zamisliti u maloj obitelji, a najveseliji smo i najsretniji kada smo sve na okupu.

Zajedno smo gradili sve što imamo. Za budućnost nemam puno želja, samo jednu, ali veliku. Samo želim da što prije svi opet budemo zajedno.

Katarina Jurić, 8. r.,
OŠ Grigora Viteza Poljana

Zaplešimo kroz retke

Budi me zvuk najdraže pjesme, kroz otvoren prozor ulaze mirisi jutra i proljeća. Pogledam oko sebe. Uz mene je moja omiljena knjiga. Shvatim da sam opet zaspala čitajući. Magnetić kojim označavam stranice uredno je i dalje zakačen za majicu, a slušalice leže na krevetu. Sve je savršeno. Sunčeve se zrake probijaju i obasjavaju moju sobu. Moj mali raj.

Odlazim na doručak izbjegavajući kontakt s majkom jer mi je prošlu večer rekla kako mogu odustati od svog sna jer su mi ocjene u školi, kako ona kaže, katastrofa. Znam da nije lijepo izbjegavati roditelje, ali jako je bolno slušati kako mi netko "ruši snove". Naravno, ne moram ju poslušati, ali riječi kojima je to rekla povrijedile su me i natjerale da se osjećam prazno i obično. Nikad mi se nije svđalo osjećati običnom. Željela sam živjeti svoje snove gotovo otkako znam za sebe, i još uvijek želim, sada, sa svojih četrnaest godina. Nakon doručka, izašla sam iz kuće i otišla do najboljeg prijatelja. On nije čovjek. Strpljivo me čekao da ga izvedem u šetnju. Moj psić Leo, koji izgledom podjeća na lava, jedino je biće koje me razveseli. Otišli smo na livadu do mog, najdražeg mjesta za pisanje. Tu me uvijek čeka stari hrast, dugogodišnji prijatelj koji mi rado pruža, utjehu, inspiraciju i odmor u sjeni svoje velike krošnje. Izvadim, po običaju, staru blježnicu i zapisujem opažanja dok se Leo veselo igra s leptirićima koji oblijeću mirisno, livadsko cvijeće. Otvorivši bilježnicu, sve oko mene odjednom utihne i prestaje postojati, osim mojih misli. Najčešće razmišljam o raznim problemima te svoja razmišljanja tada neumorno upisujem u nju, no danas je drugačije. U misli mi se umiješa cvrkut ptica i vjetar koji šušti kroz grane starog hrasta. I uzbudeno lajanje Lea koji svako toliko u trku skoči na neku pucketavu grančicu, koja također, proizvede zvuk. Sve je puno zvukova. Ne znam zašto ih nisam ranije primjećivala. Oni toliko toga govore i otkrivaju. Zvuk maminih riječi koji je izašao iz njezinih usta skoro je potpuno zaboravljen. Zvukovi koji su zamijenili tišinu kao da su me probudili, trgnuli i razbistrlili um. Sad tek shvaćam što je ono što je bitno u mom životu, što je bitno za mene, za moju sreću. Zapišem nekoliko zapažanja i krenem natrag kući. Gledam. Vidim i osjetim procvjetane narcise i tratinčice u svakom dvorištu. Sve izgleda tako savršeno i sretno.

Došavši u svoj mali raj razmišljam o životu. Ne znam želim li biti ono što sam sada, ali znam jedno. Mi pisci plešemo kroz retke svojih tekstova znajući da smo s njima ono što stvarno i jesmo, što god to bilo. Na posljetku, znamo da nas oni nikad neće iznevjeriti ili povrijediti. S njima smo sigurni. Zaplesati kroz retke nikad nije loša ideja, čak i ako mama kaže da ne smiješ. Slušaj srce i misli. Kad osjetiš kako rade u istom ritmu, više ništa neće biti bitno osim toga.

*Ela Lončarević, 8. r.,
OŠ Grigora Viteza Poljana*

Moje djetinjstvo

*Moje je djetinjstvo
započelo prije trinaest ljeta,
u proljetni lijepi dan
kad procvao je tulipan.*

*Brzo sam rasla i
na noge stala, a
zbog brzine i žurbe
nebrojeno puta
na dvorištu sam pala.*

*Repiće, mašnice, suknjice
nosila sam ja i bila
mamina princezica.*

*Od malena nisam voljela
uzimati hranu,
već sam glavu okretala na stranu.
Zatim se u meni prelomilo nešto
pa sam počela jesti često.*

*Slikovnice su mi bile strast,
a brojnim pitanjima
često sam mami „vadila mast“.*

*U igri, smijehu i veselju
prolazili su mi dani
kad sam se s prijateljima
igrala vani.*

*Zatim su došli i školski dani,
koji ne dozvoljavaju da budem vani.
Tjeraju me na pisanje i učenje,
a to mi često predstavlja mučenje.*

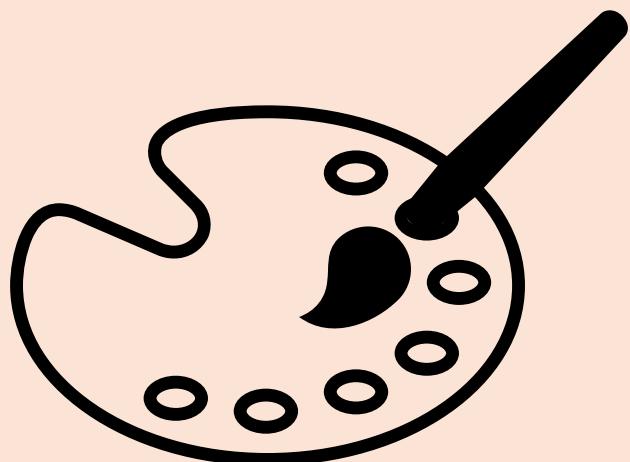
*Svi se oko mene muče
da me nešto novo nauče.
A u mojoj glavi prava je zbrka
jer je počela pubertetska frka.*

*Moje je djetinjstvo jako lijepo
jer me svi vole
i žele da mi svaki dječji dan
bude sretan i radostan.*

*Eva Novak, 7. r.,
OŠ „Grigor Vitez“ Sveti Ivan Žabno*

Nagrađeni likovni radovi

Kategorija učenika 1. – 4. razreda

Slika 54. Karlo Tišler, 2. r., Osnovna škola Grigora Viteza Poljana

Slika 55. Marta Budimčić, 2. r., Osnovna škola „Grigor Vitez“

Slika 56. Lana Marković, 3. r., Osnovna škola Grigora Viteza Poljana

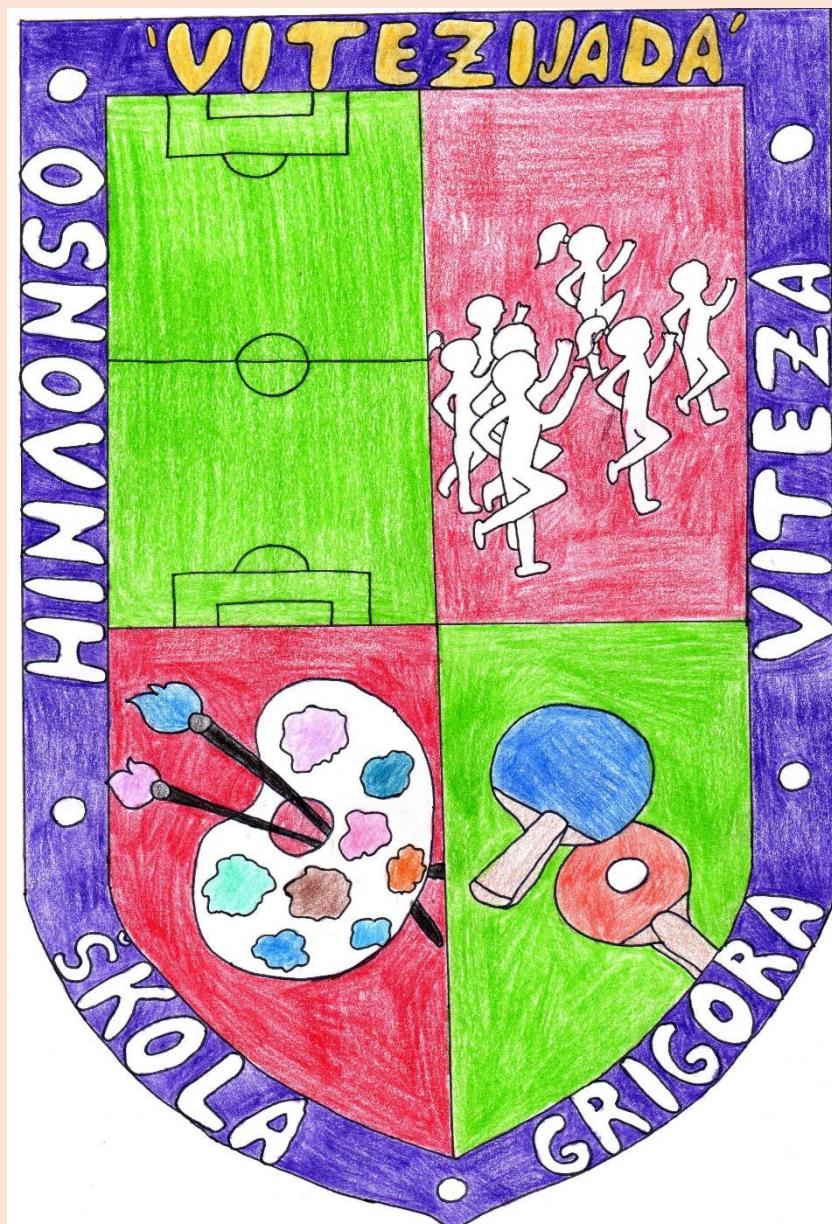

Slika 57. Matea Djelmo, 4. r., Osnovna škola Grigora Viteza Poljana

Slika 58. Tena Dujić, 1. r., Osnovna škola Grigora Viteza Poljana

Kategorija učenika 5. – 8. razreda

Slika 59. Dora Stepić, 8. r., Osnovna škola Grigora Viteza Poljana

Slika 60. Marta Graovac, 6. r., Osnovna škola Grigora Vitez Zagreb

Slika 61. Miriam Šuta, 8. r., Osnovna škola „Grigor Vitez“ Osijek

Slika 62. Petra Burić, 7. r., Osnovna škola „Grigor Vitez“ Sveti Ivan Žabno

Slika 63. Ana Kolarić, 8. r., Osnovna škola „Grigor Vitez“ Osijek

Logo Vitezijade učenice Ane Kolarić na likovnom je natječaju proglašen najbolje osmišljenim logom te će biti predložen za daljnju upotrebu kao logo svih naših budućih (poslijeratnih, mirnodopskih – upravo vitezovskih) Vitezijada!

Svi će likovni i literarni radovi biti izloženi u prostorima Osnovne škole „Grigor Vitez“ Sveti Ivan Žabno tijekom održavanja Vitezijade, a nagrađeni literarni radovi bit će i javno izvedeni na zajedničkoj svečanoj priredbi sudionika Vitezijade. Naša škola, kao organizator likovnog i literarnog natječaja Vitezove krijesnice, upućuje čestitke svim nagrađenim učenicima, ali i zahvaljuje svim učenicima koji su sudjelovali u natječaju.

Vitezijada je, dragi učenici, ovdje zbog vas – pišite, rišite, stvarajte i dalje po uzoru na onoga koji nas je povezao u ove susrete – svima nam dragog Grigora Viteza!

Hodogram Vitezijade

17. svibnja 2019., Sveti Ivan Žabno

Vremenik:

- dolazak u OŠ „Grigor Vitez“ Sveti Ivan Žabno
- do 10,30 sati
- doručak - od 10,30 do 11,00 sati
- zajednička svečana priredba - od 11,00 do 12,30 sati
- razgled skupne izložbe literarnih i likovnih radova pristiglih na raspisani natječaj Vitezove krijesnice, slobodno vrijeme za kavu - od 12,30 do 13,00 sati
- sportski susreti - od 13,00 do 15,00 sati
- ručak - od 15,00 do 16,00 sati
- proglašenje najboljih literarnih i likovnih radova, podjela pohvalnica, zahvalnica i medalja - od 16,00 do 17,00 sati
- predviđen povratak kućama - oko 17,00 sati.

Slika 64. Vitez na poštanskoj marki

Ravnatelj:

Tomislav Hanžeković

Zaključna misao - Vitezova igra ne prestaje!

Grigor Vitez istaknuti je dječji pjesnik. Njegovo je pjesništvo nadahnuto djetinjstvom i zavičajem u kojem je slušao pjev ševe, prepelice, kosa i ostalih ptica pjevica. „Nitko u hrvatskoj dječjoj poeziji nije izrazio njihovo glasanje s toliko uspjelih onomatopeja.“ (Ivo Zalar)

Jednako je uspješan kad pjeva o prirodi, kad stvara životinjske uspavanke, nonsensne pjesmice (šaljive pjesme besmislice), ili dok piše pjesme pričice. Zna se neusiljeno poigrati riječima, iznenaditi svojim pitalicama i zagonetkama te opisati dječja sanjarenja. Njegovi su stihovi rimovani, ali izmjenom i nepredvidljivošću mogu nerijetko podsjetiti na slobodu dječje igre. Služi se petercem, šestercem, sedmercem, osmercem i drugim stihovima, koje često mijenja, kao da želi pokazati da svaki od njih ima svoje opravdanje. Melodičnošću stihova i bojama pejzažnih slika Vitez osvaja čitatelje. U našoj dječjoj poeziji, prije njega, nitko nije imao toliko dosjetljivosti i maštovitosti koje su svojstvene prirodi djece. Te značajke susrećemo u prvoj zbirci za djecu – Prepelici. Igra mašte dosegla je svoj vrhunac u pjesmi *Kad bi drveće hodalo*, po kojoj je nazvana i njegova najbolja zbarka. U Vitezovu pjesništvu prevladavaju vedrina, osjećajnost, spontanost i svježina izraza koje prate neposrednost i blagi humor. Iz cjelovite i skladne pjesničke koncepcije izvire toplina i iskreno čovjekoljublje koje se može iščitati iz poante pjesme *Kad bi drveće hodalo*:

*Kad bi drveće hodalo,
Ja bih pisao naranči sa juga,
Nek dođe kod moga bolesnog druga.*

Zašto je stvarao takve pjesme? Možda će nam odgovor dati jedna njegova autobiografska bilješka: „Ja sam ih pisao zato da vama pričinim radost, da lakše osjetite što je lijepo u životu, da se smijete onome što je smiješno i da poslije čitanja ovih stihova osjetite kako vam je život bogatiji za jedan kucaj ljudskog srca, za jedan topao ljudski osmijeh, za jedan vedri korak kroz život.“

Vitezovu igru, koju su davno prihvatali učenici naše škole, nastavlja očito i današnji naraštaj. Vitez se poigrava riječima, njegova mašta, šala i duhovitost stalno

privlače djecu. Vitezova igra ne prestaje... Nek nam vječno živi osmijeh srca, vedrina igre i naša Vitezijada!!!

Jerko Barišić, prof.

Grigor Vitez

Krijesnica

*Ja svijetlim,
Ja sam krijesnica.
Ljetnih večeri ja sam vjesnica.*

*Noćna sam iskra što se skita
Po šumi
Traví
Iznad žita.*

*Ja sam zvjezdica-
Né u svemíru:
U tvojoj igri,
U tvom nemíru.
Ja sam zvijezda mala u letu,
Ja svijetlim u tvom malom svijetu.*

*Potrčí za mnom,
Pruži dlan,
Pa ču uletjeti
U tvoj san.
Kada na jastuk spustí glavu,
Domamit ču tí pticu plavu,
I donijet ču tí kítu snova
Iz tihe šume jasenova,
Sve izvezenih sitnom srmom
Pod kalinovim bijelim grmom,
Sve izatkanih zlatnom žicom
S palčićem, zekom i žar-pticom.*

*Ja svijetlim,
Ja sam krijesnica
Ljetnih večeri ja sam vjesnica.*

Slika 65. Grigor Vitez, Krijesnica